

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. X. Si humor Vitreus est formale visus organum, res una per plura foramina visa, in statione remota semper apparet multiplex; quod tamen est falsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

rientia contrarium vbique testetur tam in lumine quam in speciebus; argumentum non concludit. Species enim in concursu communi prævalent, & reliquarum simplicium vires multo maxime elidunt. Respondeo 2. Si species ante & post concursum communē in organo visorio receptae potentiam cernendi ad perceptionem obiecti excitant, eo quod in ipso adsint, quanto magis præstant id ipsum in communi concursu coadunatae, ubi & vigoris plurimum & organi visorij meditullium tenent? Respondeo 3. Hoc argumentum plus non probare, quām obiectum vnum & idem, simul & semel vnum, simul & semel multiplex videri. quod cernendi artificium, utpote nouum & inusitatum ab aduersario perquam libenter edocerer. Sed de his modō satis constare enim arbitror, si radius visorius in Vitreo existat, absque ulla tergiversatione fatendum esse, rem vnam & eandem per plura foramina visam in statione remota, semper vnam necessario apparitram, contra evidenter experientiam, id quod erat demonstrandum.

SI VITREVS HVMOR EST FOR-
male visus organum, res vna per plura
foramina visa, in statione remota,
semper appetet multiplex.

CAPUT X.

QVIA eiusdem rei in humore Vitreo semper insunt species multiplices numero, loco & subiecto inhæsionis distincte, multiplex ergo offerunt obiectum. Consequentia clara est, quia radij singuli punctum à quo profluunt repræsentant; si ergo ipsi à se inuicem sunt distincti loco & subiecto formaliter visorio, necessario rem etiam distinctam singuli repræsentant facultati visuæ. Quod autem radij visorij in statione remota semper interueniant loco & subiecto formaliter visorio distincti euidens est ex antecedente cap. Quia enim demonstratum est concursum

sum communem versari in ipso humoris Vitrei meditullio, non in superficie antica, non in postica, sed in profundo inter ambas extremitates contento; necessario sequitur, tam ante quam post eundem concursum, radios à se le diuergere eosque in ipso adhuc humore Vitreo commorantes: quare, si ipse visuua facultate pollet, eundem afficient sua præsentia, & ad obiecti perceptionem allicient: discreti autem sunt loco singuli, & in loca distincta tenuunt tam antrorum quam retrorum acti; ergo obiectum etiam discretum & multiplex offerent.

Dices: concursum communem obscurare radios discretos, ut ipsi nil possint, uti respōsum in obiectione capitinis prioris. Respondeo primo, tametsi concursus communis vim radiorum singularium hebet, non tam en omnino extinguit teste creberima experientia, præsertim si radij per duo tantum foramina admittantur, tunc enim vis in communi concursu non adeo crescit, ut eneruet radium singularem. Respondeo 2. Qui prior tempore, potior iure. Ergo radij ante communem concutsum à se diuulsi facultatem videndi prius mouebunt, quam e communis concursu, vnde sua possessione ab eodem haud facile detrudentur. Respondeo 3. In statione remota obiectum vnum per foramina multa admissum semper multiplex confici, nunquam simplex, teste constantissima & exploratissima experientia c. 8. l. r. p. 2. allata. igitur si visio in humore Vitreo perficitur, tantum absit, ut species validior & luculentior, (cuiusmodi in concursu communis semper existit) minus fortem & illustrem (qualis ea est, quæ ante communem concursum à quolibet foramine influit) oblitearet; ut potius hæc illam penitus eneruet: quod est contra rationem & experientiam aliam manifestam. Certissimum est enim in statione media, quæ sese ab oculo inter uallo spithamali plus minus continet, rem vnam per plura foramina admissam, vnam cerni: certissimum etiam in hac statione, concursum communem debere in organo visorio recipi: certissimum etiam est tertio, ante hunc concursum radios in humore Vitreo à se le diuergere & secundum foramina discretos esse: si igitur Vitreo humoris cernen-
d: facultas inest: quare in statione hac media concursus communis

Obiectio
ni satisfit

Premun-
tur adue-
farij.

nis præpoller, suffocatis penitus radijs antecedentibus? quare in statione remota præpollent radij antecedentes, suffocato penitissimè concursu communi: qui tamen Vitreo humori (si videntes ipse est) necessario inest, uti & radij anteriores. Atque ex his partim datis & suppositis ex aduersarij mente, partim ex rei veritate manifestis, demonstratum etiam esto, obiectum unum in statione remota semper apparitum plura, si humor Vitreus esset formale visus organum. Id quod erat demonstrandum,

SI HVMOR VITREVS EST FOR-
male visus organum, res eadem per plura
foramina conspecta, appetet simul
simplex simul multiplex.

CAPVT XI.

Probatum est enim cap. 9. in statione remota rem semper visum iri simplicem; & ostensum est modò cap. 10. in eadem statione rem semper videri multiplicem; igitur in eadem statione res eadem semper simplex & semper multiplex videtur; igitur simul & semel una & multa appetet. Quod erat probandum. Aliter. In statione media, res appetet simplex, teste experientia; at qui in hac ipsa statione in humore Vitreo radij secundum foraminum multitudinem mutuo dissident, ut fusè ostensum c. 9. & alias sæpe in toto hoc opere eluiscit: ergo per ipsos res visui multiplicabitur. Quare in statione media res eadem simul & semel simplex & multiplex apparebit. Quod erat ostendendum,

SI HVMOR VITREVS EST FOR-
male visus organum, res eadem per plura fo-
ramina conspecta, videbitur simul situ
recto, simul euerso; aut semper
alterutro horum tantum.

CAPVT XII.

Quia